

A N K E
T I L
H Ø Y E S T E R E T T

Sak 04-003495ASI-GULA/AVD1

Ankende part: Kjell Gunnar Bleivik
Vestbrynet 38, 1519 Moss.

Ankemotpart: Canal Digital AS, Snarøyveien 30, 1331 Fornebu.
v/ Prosessfullmektig Advokat Kristin Benneche
Thommesen Krefting Greve Lund Advokatfirma AS.

1. Saken Gjelder.

Saken har to hovedspørsmål.

1. Spørsmål om betalingsplikt for krav fra Canal Digital Norge AS. Hovedsaken.
2. Erstatning fra Canal Digital Norge AS for gjentatte brudd på god inkassoskikk selv etter at dette er påpekt i dom fra Forliksrådet samt erstatning for unødige tvangspant, registrering av kredittanmerkning og integritetskrenkelse i en omtvistet sak, der skriftlig avtale om at ingen kredittanmerkning ville bli gitt, er brutt.

2. Hovedsaken – omtvistet pengekrav. Kjøp av parabolpakke med abonnement.

2. 1. Muntlig avtale og skriftlig kontrakt.

Muntlig avtale om pris på mottakerutstyr med kort på anslagsvis kroner 1600 (skulle være mindre enn 1800) pluss månedlige abonnementsutgifter på anslagsvis kroner 300 per måned skal holdes. Denne avtalen gikk forut for skriftlig avtale.

Geir Chruickshank, salgssjef i Canal Digital, viste i Gulating Lagmannsrett en konvolutt som skulle inneholde kundens gjenpart av kjøpskontrakt, dekoderkort og pinkode. Denne konvolutten skulle kunden få ved signering av kontrakten. Kunden har aldri fått en slik konvolutt. Kunden fikk kun antennen uten dekoder, dekoderkort og pinkode.

På side 5 i supplerende utdrag nummer 1 fremgår det:

Kundens ID/Parabolsjekk.

Husk å kontrollere og fylle ut ID-/legitimasjonsnummer. Ved utleie av mottaker må også

kontrollnummer for parabolsjekken påføres. Kontrakten blir ikke registrert dersom kontroll av legitimasjon ikke er utført. (Min understrekning).

Jeg er ikke Tv-tekniker og vet ikke hva dette betyr, men om det har med pinkode, dekoderkort og dekoder å gjøre, må TvSentralen / Canal Digital dokumentere at jeg fikk den konvolutten som Geir Chruickshank viste i Lagmannsretten. Jeg spurte om at det kunne tenkes at jeg ikke hadde fått den konvolutten. Til det spørsmålet forholdt han seg taus. Jeg måtte bevise at kredittanmerkning har betydning for en som jobber i finans. I avsnittet med overskrift Hovedsaken i tingrettens dom, jfr. ankeutdraget side 24 – 26, kan man lese følgende:

- Det er uklart for retten – 1 gang.
- Det er omtvistet hvorvidt Bleivik var i kontakt med Canal Digital – 1 gang.
- Det er ikke ført bevis – 4 ganger

I avsnittet med overskrift Motsøksmålet, kan man på side 26 – 28 i ankeutdraget lese følgende:

- Videre må det dokumenteres – 1 gang.
- Det er ikke ført bevis – 1 gang.
- Er det ikke dokumentert – 1 gang.
- Det er således ikke godtgjort – 1 gang.

Nå får TvSentralen / Canal Digital bevise at jeg har fått konvolutten med dekoderkort og pinkode. Hvem kan se på digitale Tv sendinger uten det og dekoder?

I dommen fra Gulating Lagmannsrett kan man på side 5 lese:

Lagmannsretten bemerker at den er kommet til samme resultat som tingretten og kan i hovedsak slutte seg til tingrettens domspremisser. Dog vil lagmannsretten vise til at det for lagmannsretten under bevisførselen legges til grunn at Bleivik ikke bare var kjent med at det var bindingstid ved inngåelse av abonnementet, men han ble gjort oppmerksom på prisen for både selve parabolutstyret så vel som innholdet i prissammensetningen for programpakken.

Og på side 7, om utarbeidelse av supplerende utdrag. For denne del av omkostningskravet godkjennes 375. Lagmannsretten innrømmer delvis at dette er ankemotpartens egen feil, jfr. epost og brev sendt Canal Digital 21. november 2004 i ankeutdraget side 62. Men lagmannsretten tar ikke steget fullt ut og erkjenner at dette er ankemotpartens egen feil, manglende opplysning om adresseendring. Får ankende part erstattet noe av sine omkostninger med hovedutdraget? Utydelige kopier erstattes eller suppleres med avskrift, jfr. brev fra Gulating Lagmannsrett 17.11.2004. Får ankende part godkjent noe av dette arbeidet som letter rettens arbeide med saken, jfr. side 3 – 7 i hovedutdraget? Jeg skal ikke skrive hva jeg og sikkert andre nordmenn ville tenke, men nøye meg med å konstatere at når påstand står mot påstand tros forhandler. Forbruker, kunden belastes ensidig alle omkostninger og bryderi uten å få kompensert for noe. Når ankende part sier noe som er til egen fordel, dras det i tvil, men er det til motpartens fordel aksepteres det. Jeg er aldri, jeg gjentar aldri vist noen prisliste i butikken. Om det var utstilt plakater med prisliste, har ikke jeg sett dem. Det er vel uansett ikke de kravene norske dommere vil stille til en prisliste, utstilte plakater? Hva menes med en prisliste i juridisk forstand. For en økonom er det en oversikt over samtlige kostnader ved et kjøp, som kan sammenlignes med den effektive renten en bank må oppgi. Det er ikke lov for en bank å operere med skjulte kostnader. Er det lov for Canal Digital ved salg av en komplett parabolpakke med antenne, dekoder, kortavgift, månedlig abonnement å skjule kostnader. Burde det ikke klart fremgå av en eventuell prisliste at NrKs abonnement ikke er inkludert i den månedlige prisen på kroner 299? I følge den nye forbrukerkjøpsloven, kan en

forbruker gå og legge varen på bordet og forlange kjøpet hevet om han ikke godtar det. Dette kjøpet er beheftet med så mange mangler at det må karakteriseres som en vesentlig mangel og kjøpet heves. Det burde også være åpenbart at forbruker forholder seg til forhandler av hele pakken. Siden Lagmannsretten stort sett reduserer hele saken til et kjøp av digitale Tv sendinger utdypes dette nærmere i neste punkt.

2.2. Faktisk pris med betydelige skjulte kostnader.

I Gulating Lagmannsrett opplyste Trygve Thorsen, daglig leder av Tv sentralen at antennen ville koste kroner 1890.

De månedlige kostnadene på kroner 300 (299) kan vi se bort fra, da de er riktige. Etter nå å ha fått oppgitt prisen på antennen til kroner 1890 kan vi sette opp følgende regnestykke.

Antenne	Kroner 1890
Regning fra NrK (Forutsatt inkludert, jfr. side 1 i kontrakten)	Kroner 1267.50
Kortavgift + faktureringsgebyr	Kroner 410

Anslår vi at en dekode den gang ville koste kroner 750 beløper skjulte kostnader seg til kroner 2717.50 ((1890 – 1600) + 1267.50 + 410 + 750). Regning på antenne og dekode var ikke mottatt da kunden mottok den omstridte regningen på kroner 4277. Selv med kun en pris på kroner 1890 kroner hadde ikke antennen blitt kjøpt hos Tv Sentralen. Av punkt 15 i kontrakten fremgår det:

Ved kontraktens opphør skal mottakerutstyr med kort straks returneres til Canal Digital Norge.

Hadde kunden som avtalt fått parabolpakken til kroner 1600, hadde den blitt tatt med til Bergen og montert der. Det kunne sammenlignes med et godt kjøp av mobiltelefon.

Kunden har hele tiden betraktet leveransen av digitale Tv sendinger og parabolutstyret som en vare, jfr. mitt første brev til Bergen forliksråd i ankeutdraget side 8 og dom i forliksrådet side øverst side 2 i supplerende utdrag nummer 1. Det fremgår også tydelig av kontrakten at hele pakken må betraktes som en vare, og med stor overskrift står det Parabol på side 4,5 og 6 i supplerende utdrag nummer 1.

Med unntak av kortavgift og fakturagebyr er fakturaen helt i samsvar med Bleiviks forventninger når det gjaldt abonnementsavgift per måned – ca kr. 300.

Jfr. tingrettens dom, side 24 i ankeutdraget. Det stemmer faktisk ikke. Som det fremgår av saksdokumentene, var abonnementet på NrK, jfr. kontraktens forside, forutsatt inkludert i månedsprisen på kroner 299. Enn videre påpekte meddommer i forliksrådet at der ville komme utlegg til dekode i tillegg.

I Gulating Lagmannsrett reduseres hele saken til et omstridt krav av leveranse av digitale Tv sendinger. Det kan ikke være riktig, så lenge den forutgående muntlige prisavtalen var brutt.

Har kjøperen fått rekning eller nota, er han bundet av den pris som er oppført, om han ikke innen rimelig tid sier fra at han ikke godtar den.

Jfr. den gamle kjøpsloven som gjaldt på kontraktstidspunktet paragraf 47. Jfr. også markedsføringslovens § 2.

Det er forbudt i næringsvirksomhet å anvende uriktig eller av annen grunn villedende framstilling som er egnet til å påvirke etterspørselen etter eller tilbudet av varer, tjenester eller andre ytelser.

Det er et meget tydelig språk for en økonom, men muligens ikke for en jurist. Se også kjøpslovens § 43 samt markedsføringslovens § 3.

På kontraktens forside står det også med liten skrift.

Priser: Se gjeldende prisliste for tilknytningsavgift, abonnementspriser, depositum og årsavgift. Se kontraktens bakside for kontraktsvilkår.

Av kontraktens bakside punkt 9 fremgår det: *Kunden betaler i h.h.t. gjeldende prisliste.*

I butikken var det hengt opp plakater som informerte om de enkelte kanalpakkene og prisene for dette. Herunder kostnader med parabolkortet.

Jfr. dom i Gulating Lagmansrett side 4. Forbruker spør: Hvor i lokalet? Er det i henholdt til disse plakaterne kunden betaler? Skal kunden måtte løpe ned i butikken og lete etter plakater hver gang han skal betale? Tøv kalles dette av en økonom. Faktum er følgende, hadde forbruker fått en parabolpakke som kostet kroner 1600 + månedlige utgifter på kroner 300, hadde den blitt tatt med til Bergen. En pris høyere enn kroner 1600 hadde aldri blitt godtatt. Hva var da poenget med å kjøpe den hos Tv sentralen når kunden kunne kjøpe parabolpakken på Amandasenteret for kroner 1800. Lagmannsretten reduserer det omtvistede kravet til leveranse av en digital tjeneste som det ikke er betalt for, da kjøpet er hevet. Det var ikke opplyst om noen ekstra kortavgift. En pris på kroner 1890 og en kortavgift på kroner 395 hadde vært tilstrekkelig til at kjøpskontrakten ikke hadde blitt signert. Det er rart at retten hele tiden tror det selger påstår. Forbruker blir som i Tingretten kun trodd når det er til selgers fordel.

2.3. Hvem skal kunden forholde seg til?

Når man i en butikk kjøper en bil, en vaskemaskin, en datamaskin eller hvilken ting eller tjeneste det skulle være, er det vel vanlig å henvende seg til den butikken der man kjøpte varen. Tv sentralen er en godkjent forhandler for Canal Digital og har fullmakt til å inngå avtaler, dvs. opptre som om det var Canal Digital. Ved mottakelse av regningen på kroner 4277 klagde kunden umiddelbart. I denne regningen var det inkludert et kortgebyr det ikke var opplyst om. Kunden reagerte umiddelbart med å forlange kjøpet hevet, under en mistanke som siden viste seg å være berettiget, at der var andre skjulte kostnader forbundet med kjøpet. Canal Digital gjør åpenbart ingen feil, selv om deres oppdragsgivere gjør det.

Jeg går ut fra at innholdet er saklig og seriøst, men dessverre ville det stått til stryk, fordi budskapet ikke når frem til leseren. Elementær lesbarhetsindeks er på enkelte punkt lik null. En slik kontrakt kan ikke tas seriøst. Der er ikke god nok kvalitetssikring på dokumenter fra Canal Digital. Hvis et så viktig dokument som en kontrakt er på dette nivået, hvilken lit kan kunden da sette til firmaets øvrige produkter?

Jfr. ankeutdraget side 7.

3. Motsøksmålet – erstatning for rettstridig adferd med alvorlige konsekvenser.

3.1. Gjentatte grove brudd på inkassoloven selv etter dom i Bergen forliksråd.

Dette er svært godt dokumentert i mitt skriftlige innlegg i Bergen Tingrett, som hoveddommer i Lagmannsretten fikk en kopi av. Noe fremgår også av saksdokumentene, for eksempel side 9 i supplerende utdrag nummer 1. Vi får nøye oss med å gjengi de to groveste bruddene og begynner med:

Den 28. august 2002 holdt Bergen Forliksråd, avdeling 3 rettsmøte i Fortunen 3, Bergen.

Jfr. supplerende utdrag side 1.

Dommen regnes som forkynt 11.10.2002, jfr. samme utdrag side 3.

Til Deres orientering meddeles at De nå er registrert som dårlig betaler i kredittopplysningsregistre, registre som benyttes av banker, forsikringsselskaper etc., i forbindelse med vurdering av bl.a. lånesøknader.

Brev fra Kreditorforeningen datert 30/12/02.

Tvangssinnndrivelse av gjelden gjennom tvangssalg av det pantsatte vil være neste skritt. Det pantsatte vil da bli solgt ved tvangssalg til høystbydende. Dersom salget ikke gir dekning for det totale krav, vil inkassosaken fortsette for restbeløpet.

Brev fra KrediNor (tidligere Kreditorforeningen) datert 23/05/03.

På Forbrukerrådets side, <http://forbrukerportalen.no/> kan under overskriften ”Inkasso- dine rettigheter”, lese følgende:

Den du skylder penger (kreditor) eller inkassobyrået kan ikke gi deg dårligere vilkår enn det som står i loven.

God inkassoskikk

Kreditor eller inkassator (den som har fått i oppdrag å drive inn pengene) må opptre i samsvar med god inkassoskikk. De skal ikke utsette deg eller din familie for urimelig press eller ulempe.

Eksempler på dårlig inkassoskikk

Det er dårlig inkassoskikk når kreditoren/inkassobyrået

kommer med villedende uttalelser om det som har skjedd og de regler som gjelder. I inkassolovens § 15 om inkassators opplysningsplikt heter det: En inkassator skal holde fordringshaveren orientert om inkassosakens utvikling.

Og videre i dommen fra Bergen forliksråd:

Klager sendte 25.01.02 betalingsoppfordring til innklagede som er i strid med inkassolovens § 8. I betalingsoppfordringen er det oppført tungt salær, samtidig som de informerer om at dersom ”betalingsfristen oversittes med 14 dager, vil salæret fordobles.” Forliksrådet kan ikke se at det foreligger hjemmel for å kreve dobbelt salær av allerede tungt salær. Forliksrådet kan ikke se å ha mottatt dokumentasjon på at betalingsoppfordringen har blitt

rettet opp overfor innklagede, slik at klager har overtrådt inkassoloven § 8, og opptrådt i strid med god inkassoskikk.

Jfr. ankeutdrag nummer 1 side 3.

I stedet fortsetter trakasseringen, som på det tidspunktet har pågått i 2 år, med intensivert styrke. I motsetning til forliksrådet, bagatelliserer tingretten og lagmannsretten dette.

Den lille feil som ble gjort mht. inkassosekskapets beregning av inkassogebyr ble rettet opp ved forliksrådets dom.

Jfr. øverst side 5 i dommen fra Gulating Lagmannsrett. Det er kanskje en ørliten feil for en jurist å gå på ens juridiske embetseksamen i konflikt med selgere. Det er kanskje en ørliten feil å stadig motta nye aggressive brever som bryter inkassoloven. Det er kanskje en ørliten feil når man forespeiles å stenges ute fra arbeidslivet ved rettsstridige prosedyrer, som retten farer over med en harelabb.

Inkassator får ingen incentiver eller grunn til å rette seg etter loven. Det er bare fritt frem å bryte inkassoloven og fortsette en aggressiv inkassoprosedyre. Det eneste man risikerer er å ikke få dekket utenomrettslige omkostninger i forliksrådet.

3.2. Rettsstridig tvangspant og DnBs tilbakeholdelse av bevis.

Det fremgår av saksdokumentene at ankende part hele tiden har hevdet at tvangspantet er rettsstridig, da der ikke har vært dekning for tvangspantet utover salgspantet. En økonom vil hevde at det er svært alvorlig å forverre situasjonen for første prioritets pantehaver.

Jeg noterte ordrett ned det Geir Chruickshank, salgssjef i Canal Digital sa i Gulating Lagmannsrett:

Den 29/6-2004 fikk vi brev fra første prioritets pantehaver om at det ikke var dekning for pantet og det ble slettet.

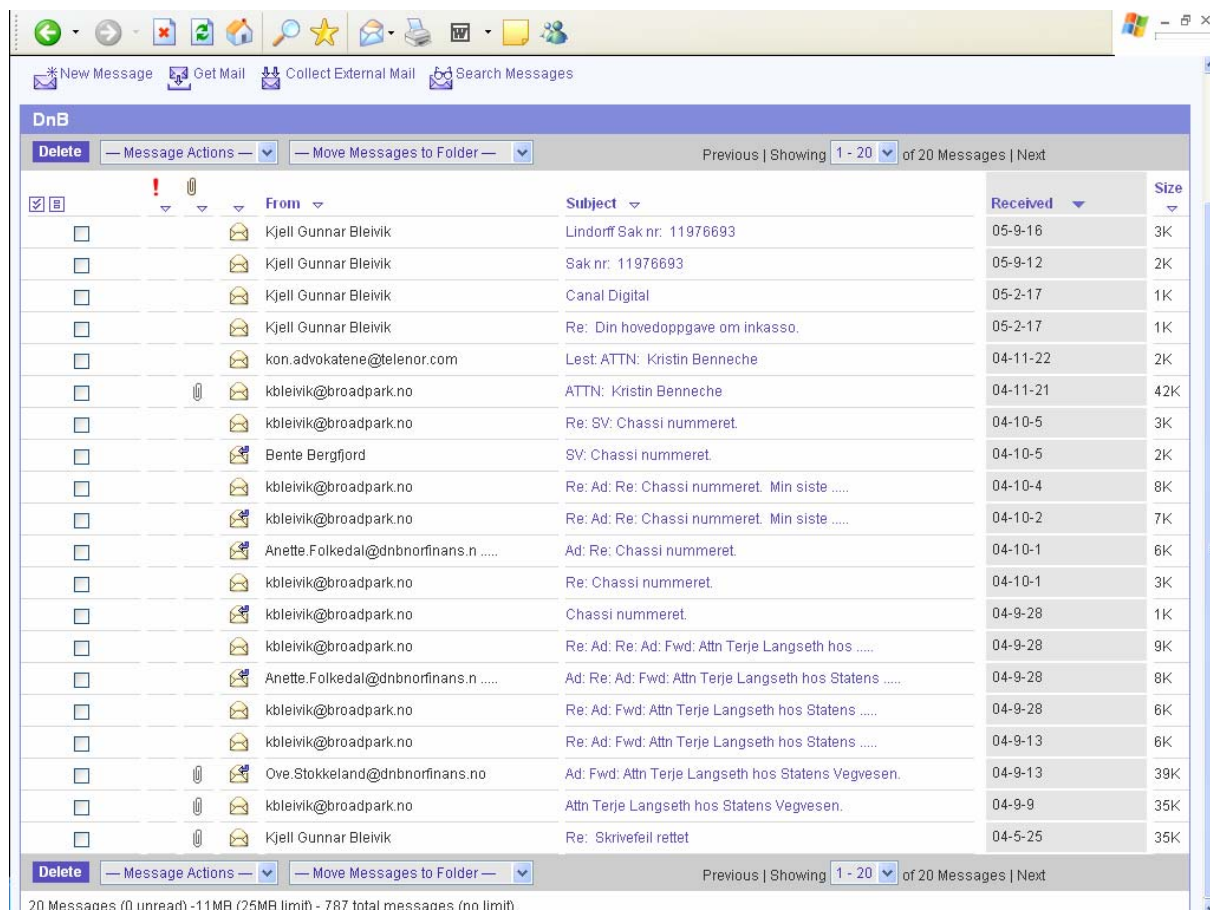
Ankende part var på telefon med en person fra DnB Nor finans i Bergen lovt kopi av all skriftlig korrespondanse mellom Canal Digital og DnB. Dette er et svært viktig bevis, da det tydelig beviser ankende parts påstand om at tvangspantet ble tatt i en gjenstand hvor det knapt var dekning for første prioritets pantehavers krav. DnBs tilbakeholdelse av skriftlig bevis er svært alvorlig.

Under henvisning til pantelovens § 3-17 tredje ledd og § 5-12 samt straffelovens § 278 er det åpenbart at Canal Digital har forverret situasjonen for første prioritets pantehaver samt undertegnede. Salget ble utsatt lengst mulig i håp om at Canal Digital skulle slette sitt tvangspant.

Dette rettsstridige tvangspantet har dermed

- Direkte ført til en rettsstridig kredittanmerkning.
- Indirekte bidratt til å forverre ankende parts forhold til første prioritets pantehaver, som via Lindforff Decision har tatt tvangspant i ankende parts tomt. Salget er ikke godtatt av offentlige myndigheter, jfr. ankeutdraget side 61.

Følgende skjermdump viser en oversikt av min korrespondanse med DnB, mest for å få dem til å etterkomme kravet fra myndighetene og kopi av korrespondanse med Canal Digital.

Dette illustrerer hvor mye man i visse situasjoner må slite med en arrogant storbank som tar seg selv til rette. Ankende part hadde tenkt å innkalle Ove Stokkeland og hans overordnede for å vitne om salget av bilen, men lot det være, jfr. ankeutdraget side 59. Det er imidlertid betegnende i denne saken

- Man må inn i tingretten for å få en knapt lesbar kopi av kontrakten med Canal Digital.
- Man må inn i Lagmannsretten for å få vite at der faktisk har vært sendt et brev fra DnB til Canal digital.

3.3. Kredittanmerkning, omvendt bevisbyrde og pulverisering av ansvar.

Dette er godt dokumentert i mitt skriftlige innlegg i Gulating Lagmannsrett som hoveddommeren fikk en kopi av. Denne e-posten trodde jeg at jeg hadde slettet.

Subject	Re: Din hovedoppgave om inkasso.
From	Kjell Gunnar Bleivik <kbleivik@broadpark.no>
Date	Thursday, February 17, 2005 5:26 pm
To	gard.ramberg@norskprivatokonomi.no

Hei Gard Ramberg,

Jeg nevnte for deg under intervjuet på rådgiverstilling at jeg hadde en innkassosak gående med Canal Digital. Du sa du hadde skrevet en hovedoppgave om inkasso.

Du sa videre at dere ikke ansatte personer som hadde inkassokrav mot seg.

Dette er så viktig i denne saken, at dersom du ikke skal stevnes som vitne, må du

1. Sende et brev til meg der du bekrefter det som ble sagt med din underskrift.
2. Er tilgjengelig på telefon den dagen rettsforhandlingen holdes.

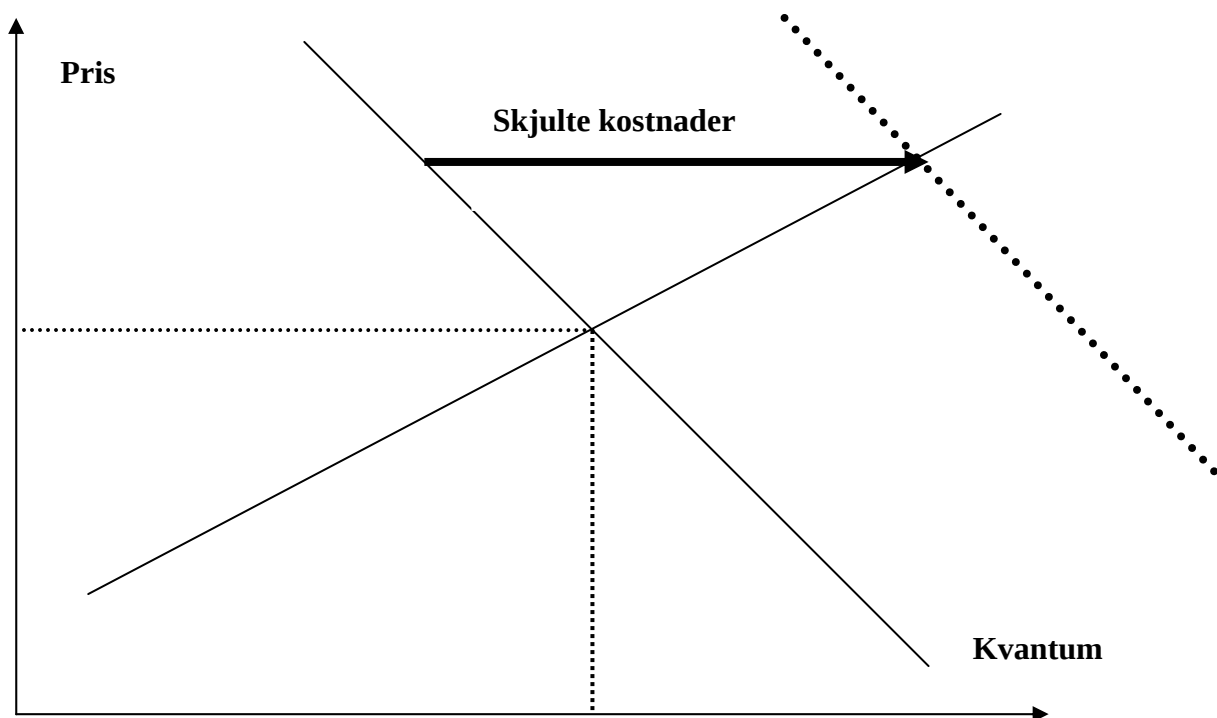
Det burde være unødvendig å dra deg helt til Bergen for å vitne under ed om hva som ble sagt under intervjuet.

Min adresse er:
Vestbrynet 38,
1519 Moss

Med vennlig hilsen

Kjell Bleivik

Gard Ramberg lot være å og svare på denne. Ikke vet jeg hvorfor, men når man må stå uten advokat ser det ut for at ingen tar en seriøst. En økonom kjenner begrepet fritt konsumvalg og den suverene konsument. Litt økonomisk teori har vel ikke jurister vondt av. Figuren viser

en fallende etterspørselskurve og en stigende tilbudskurve. Figuren viser med all tydelighet at der er en og kun en pris som gir enighet mellom forbruker og produsent. Til en høyere pris er der et gap illustrert ved den fete pilen som gjør at ingen handel finner sted. Dette gapet burde en jurist forstå og man kan hevde at det representerer det som i markedsføringslovens §2 omtales:

Det er forbudt i næringsvirksomhet å anvende uriktig eller av annen grunn villedende framstilling som er egnet til å påvirke etterspørselen etter eller tilbudet av varer, tjenester eller andre ytelser. (Min understrekning).

Påvirkningen består i å flytte etterspørselskurven utover til stiplet kurve, slik at omsetning finner sted. En situasjon med betydelige skjulte kostnader er åpenbar for en sosialøkonom. En konsument kan i et fritt marked velge blant alle produsenter. Dette valget er suverent og han avslår alle tilbud om en annen pris enn likevektsprisen, den pris som bringer balanse

mellom konsument og produsent. Selv en ørliten prisforskjell gjør at der ikke skjer noen handel med mindre forbruker er villig til å endre sine preferanser. Vi har i avsnitt 3 vist at den pris leverandøren av parabolpakken opererer med ligger langt fra noen likevektspris som vist i figuren. Produktansvaret har sitt utspring i USA og kravene skjerpes. Det har siden nedfelt seg i norsk lovgivning og forbruker vernes stadig sterkere i norsk lovgivning jfr. blant annet lov om produktansvar § 2-5. Forbruker blir ikke trodd.

På Datatilsynets side

http://www.datatilsynet.no/templates/article____153.aspx

kan man under overskriften, Kredittopplysning (15.06.2005):

Kredittopplysningsbyråene har ikke lov til å registrere omtvistede krav.

Personopplysningsloven er ganske klar på dette punktet.

§ 49. Erstatning

Den behandlingsansvarlige skal erstatte skade som er oppstått som følge av at personopplysninger er behandlet i strid med bestemmelser i eller i medhold av loven, med mindre det godtgjøres at skaden ikke skyldes feil eller forsømmelse på den behandlingsansvarliges side.

Behandlingsansvarlige som formidler kredittopplysninger og som har meddelt opplysninger som viser seg uriktige eller åpenbart misvisende, skal erstatte skade som er oppstått som følge av den feilaktige meddelelsen, uten hensyn til om skaden skyldes feil eller forsømmelse på den behandlingsansvarliges side.

Erstatningen skal svare til det økonomiske tapet som den skadelidte er påført som følge av den ulovlige behandlingen. Den behandlingsansvarlige kan også pålegges å betale slik erstatning for skade av ikke-økonomisk art (oppreisning) som synes rimelig.

Dersom ikke Canal Digital er ansvarlig for alle de feil som er gjort i denne saken, må samtlige impliserte parter trekkes til ansvar, en for alle og alle for en under anken til Høyesterett.

Jeg ble ikke trodd i Tingretten da jeg sa at en kredittanmerkning kunne være jevn godt med yrkesforbud i finans. Hoveddommer fikk originalen av vedlagt

Bevis 1: Kopi av brev fra Javier Gamboa om konsekvensen av en kredittanmerkning.

Til tross for at dette nå er dokumentert at kredittanmerkningene har sammenheng med et rettsstridig tvangspant i en omtvistet sak som står for retten og som skyldes fremgangsmåten til Canal Digital's oppdragsgiver, KrediNor, nevnes dette svært alvorlige forholdet knapt i dommen. Hvem har profesjonsansvar? Hvem skal forbruker rette et erstatningskrav mot? Hva betyr ordet troverdighet og kredibilitet for en jurist? Si at denne saken kun dreier seg om manglende betaling for digitale Tv sendinger og at kravet er rettmessig? Er det under inndrivelse av dette kravet tillatt å bryte flere av Norges Lover med de alvorligste konsekvenser for den det rammer? Hvor alvorlig er utestengning fra arbeidslivet for en jurist? Hvem er ansvarlig for disse lovbruddene?

Saken er nå ikke lenger kun en inkassosak. I den bransjen jeg jobber kan den anmerkningen dere har lagt inn på meg være verre enn yrkesforbud.

1. Reelt sett yrkesforbud.
2. Konsekvensen av en kredittanmerkning i seg selv.

Jeg forlanger skriftlig tilbakemelding på at anmerkningen er slettet snarest mulig. Tanja Fjell sa at en saksbehandler skulle se på saken på mandag. Klokken er 15.20 mandag, men jeg har ikke fått muntlig bekreftelse på at anmerkningen er slettet. Jeg har jobbet i over 25 år i finans uten noen anmerkning. I USA ville en slik anmerkning kunne innebære krav i 100 millioner klassen. Vi befinner oss ikke i USA, men om jeg ikke har mottatt noen skriftlig bekreftelse på at anmerkningen er slettet senest fredag 24. januar, vil det komme krav i millionklassen.

Jfr. ankeutdraget side 11. Burde det ringt en varsellampe? Forholdene til Tvangsfullbyrdslovens § 4-12 annet ledd er nevnt i dommen i Tingretten, jfr. ankeutdraget side 27. Man fortsetter å gå videre med et ubetydelig krav.

§ 5-10 (ikke hele).

Under tvangsfullbyrdsen skal det vises den hensynsfullhet og varsomhet som forholdene tillater. Det skal tas hensyn til saksøktes interesser og ønsker i den utstrekning forholdene tillater det. Fullbyrdelse skal ikke foretas i større omfang enn nødvendig. En sak om tvangsdekning skal heves dersom fortsatt gjennomføring vil medføre kostnader som vil overstige det som vil komme inn ved dekningen. (min understrekning).

Dette er nevnt i saksdokumentene, men berøres over hodet ikke av lagmannsretten. I tingretten vises det kun til § 4-12 annet ledd. Dette er således feil lovanvendelse i dette tilfelle med et lite krav hvor kostnadene ved inndrivelse ville bli større en kravet.

§ 5-12 (ikke hele).

Dersom saksøkte i en sak om tvangsdekning er kommet i forbigående betalingsvansker på grunn av sykdom, arbeidsløshet eller andre særlige forhold, kan namsmannen etter begjæring fra saksøkte beslutte utsettelse av saken når saksøkte betaler en femtedel av saksøkerens samlede krav og forplikter seg til å betale det resterende i månedlige avdrag etter namsmannens bestemmelse. (Min understrekning).

Dommeren i Tingretten kommer til motsatt konklusjon og bruker arbeidsledighet som et argument for tvangsfullbyrdelse, jfr. side 27 i ankeutdraget.

Vi bekrefter herved at det ikke vil bli registrert betalingsanmerking på Dem i forbindelse med denne saken.

Jfr. brev fra Kreditorforeningen datert 24.01.03. Burde det ringt en varselklokke? Man forespeiles krav om millionerstatning, men går videre med det lille kravet som det er påvist ovenfor ikke skulle vært gjort av flere grunner. Journalister er pålagt en vær varsom plakat, men åpenbart ikke inkassoselskaper.

Også dette farer man over med en harelabb i lagmannsretten.

3.4. Lov kontra privat kontrakt.

En spesiallov går foran en generell lov. Muntlig prisavtale gikk forut for skriftlig kontrakt. Påstand står noen ganger mot påstand. I slike tilfeller blir forbruker møtt med utsagn som det er ikke bevist, det er ikke dokumentert osv. Men selger blir trodd. Han blir trodd på at

prislisten er hengt ut i lokalene og at kunden har fått oppgitt de fulle kostnadene ved handelen. Kunden blir ikke trodd, nå han sier, hovedgrunnen til at kjøpet ble hevet var at noe skurret. Kunden blir ikke trodd, eller det blir ikke tatt hensyn til det av retten at kunden har påvist at der er betydelige skjulte kostnader. Det er dokumentert ovenfor at følgende lover er brutt

- Kjøpsloven.
- Markedsføringsloven.
- Inkassoloven.
- Personregisterloven.
- Tvangsfyllbyrdelsesloven.

Begge dommer setter en dårlig skriftlig, knapt lesbar kontrakt som kunden først får gjenpart av i Tingretten over muntlig avtale og norsk lov. I økonomi er der en egen faggren, læren om asymmetrisk informasjon. Dommene tar kun hensyn til informasjon fra selger. Den er troverdig. Kunden har i dette tilfellet sosialøkonomisk embetseksamen. Vedkommende blir ikke trodd og kundens faglige integritet krenkes flere ganger på det groveste av inkassator. Retten bagatelliserer denne krenkelsen. Kjøpet og dermed kontrakten splittes på sett og vis i to, digitale Tv sendinger og parabolstyr med kort og dekoder. Dette til tross for at Geir Chruickshank, salgssjef i Canal Digital i Tingretten hevdet at kjøpet kunne sammenlignes med kjøp av mobiltelefon med tilhørende abonnement. Dette fremgår også av kontrakten. Lagmannsretten påpeker det samme når den finner det opportunt. Forholdet til straffeloven er også omtalt ovenfor i forbindelse med tvangspantet, i saksdokumentene og i dommen fra Tingretten.

4. Konklusjon.

4.1. Hovedsaken.

Muntlige avtaler og skriftlige kontrakter skal holdes. Muntlig prisavtale om at parabolantennen med tilbehør skulle koste under kroner 1800, la oss si kroner 1600, for at denne skulle bli kjøpt hos Tv sentralen og ikke på Amandasenteret er brutt. Denne prisavtalen gikk forut for signering av skriftlig kontrakt. Ankende part har hele tiden forholdt seg til forhandler som har fullmakt til å selge parabolpakker for Canal Digital. Tv sentralen er med andre ord en godkjent forhandler. Den opprinnelige regningen på kroner 4277 inneholdt skulte kostnader på til sammen kroner 410 (kortavgift + fakturagebyr). Kjøpet er sammenlignet med et gunstig kjøp av mobiltelefon, hvor man ved å undertegne på et abonnement får en billig mobiltelefon. Kunden betraktet det opprinnelige pristilbudet som gunstig og bedre enn et konkurrerende tilbud og ville tatt antennen med tilbehør med seg til Bergen om den muntlige prisavtalen hadde vært holdt. Hovedsaken til at kjøpet ble hevet var en sterk mistanke om ytterligere skjulte kostnader utover de kroner 410 som er påpekt ovenfor. Dette viste seg å stemme, da rettssaken har avdekket at der ville komme ytterligere skjulte kostnader på kroner 2717.50. Kjøpsloven er brutt. Selger i Tv sentralen i Haugesund sa på telefon under hovedforhandlingen i lagmannsretten at antennen i seg selv kostet kroner 1890, altså mer enn en tilsvarende antenne på Amandasenteret. Dette er som vist ovenfor et klart brudd på markedsføringsloven. *Det er forbudt i næringsvirksomhet å anvende uriktig eller av annen grunn villedende framstilling som er egnet til å påvirke etterspørselen etter eller tilbudet av varer, tjenester eller andre ytelser.* Det burde også betegnes som utilbørlig konkurranse å lokke til seg kunder fra konkurrenter med et gunstig pristilbud som ikke holder. Dette er dokumentert i første brev til Bergen Forliksråd datert 18. mars 2002. Dette første brevet til Forliksrådet burde vært nok til at Canal Digital trakk saken. Canal Digital burde selv være ansvarlig for de selgere de benytter, og når de gjør feil må de være varsomme så det

ikke rammer kunden. Kunden har aldri blitt vist noen plakater om pris eller fått noen prisliste. På dette punktet velger retten, når påstand står mot påstand, å tro selger og ikke kjøper, selv om han sier at antennen på det aktuelle tidspunktet kostet kroner 1890, allerede det en liten innrømmelse av at feil pris er oppgitt til kunden.

4.2. Motsøksmålet.

Dette dreier seg om erstatning for gjentatte grove brudd på inkassoloven og betalingsanmerkning. Det er en meget grov trussel og ærekrenkende for en som jobber i finans å motta brev med følgende tekst: *Til Deres orientering meddeles at De nå er registrert som dårlig betaler i kredittopplysningsregistre, registre som benyttes av banker, forsikringsselskaper etc., i forbindelse med vurdering av bl.a. lånesøknader* fra en profesjonell inkassator. Dette ble gjort etter at Forliksrådet hadde påpekt brudd på inkassoloven. Dette er over hode ikke berørt i lagmannsrettens dom. Hvordan ville en jurist reagert om han fikk et tilsvarende brev som gikk på vedkommendes faglige integritet fra et profesjonelt firma. Canal Digital's oppdragsgiver fortsetter altså med grovere brudd på inkassoloven etter at det er påpekt i dom fra Forliksrådet uten at det får konsekvenser.

Siden sendes saken med et mindre pengekrav til Namsmannen. Det tas tvangspant i en bil hvor DnB allerede har salgspant. Det er dokumentert at dette forverrer salget av bilen og dermed situasjonen for første prioritets pantehaver som selv skjuler et meget viktig bevis for retten, et brev som om det er riktig gjengitt av Geir Chruickshank, salgssjef i Canal Digital i lagmannsretten dokumenterer at det faktisk ikke var dekning for salgspantet. Å gå med et mindre pengekrav til Namsmannen der kostnadene ved inndriving vil overstige kravet og uten å undersøke om det er dekning utover salgspantet er et så alvorlig brudd på tvangsfullbyrdelsesloven at det har fått en egen paragraf i straffeloven. En økonom har ikke problemer med å forstå dette. Det gir et sterkt vern for første prioritets pantehaver som solgte bilen.

Det er påvist at innklagede i hvert fall har mistet en jobb som følge av inkassosaken og siden finansmiljøet i Norge er lite, er det overveiende sannsynlig at de mange avslag ankende part har fått på jobbsøknader har sammenheng med inkassosaken og rettstridige kredittanmerkninger. Dermed er det reist erstatningskrav om tap av fremtidig forventet inntekt og pensjons. Under beregning av disse kravene er det lagt til grunn en inntekt på kroner 750 000. Det burde ikke være vanskelig å dokumentere at dette er et beskjedent anslag på forventet inntekt. Rykter sier at noen av de kollegaene ankende part arbeidet sammen med nå oppnår en lønn på 2 millioner kroner i året.

4.3. Begrunnelse for anken til Høyesterett.

Ovenfor er det dokumentert feil saksbehandling og bevisvurdering. Beviser og påstander veies alltid til fordel for selger og ikke kjøper. Lovanvendelsen eller mangelen på sådan, er åpenbar. De lovbrudd ankende part viser til i saksdokumentene er ikke drøftet.

Lagmannsretten konsentrerer seg mer om en knapt lesbar kontrakt og berører ikke de mange alvorlige brudd på norsk lov. Saken er av prinsipiell karakter:

- Hvor mye betyr en muntlig prisavtale som går forut for skriftlig kontrakt?
- Hvilken plikt har selger til å gi en ordentlig prisliste og opplyse om fulle kostnader ved salget?
- Hva er konsekvensen om en oppdragsgiver etter dom fortsetter med enda mer alvorlige brudd på samme lov?

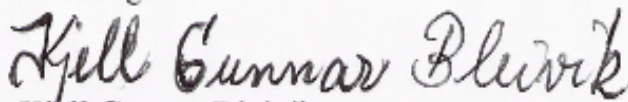
- Hvem er ansvarlige når rettstridig adferd får konsekvenser for fremtidig deltagelse i yrkeslivet? Har oppdragsgiver ikke noe ansvar?
- Pulverisering av ansvar og ansvar en for alle og alle for en. Hva betyr dette i en inkassosak? Må samtlige impliserte parter stevnes under ett?

5. Påstand.

Med forbehold om ytterligere bevis og anførsler nedlegges slik påstand:

Ankende parts påstand for Lagmannsretten opprettholdes med et tillegg i saksomkostninger for utarbeidelse av anke til Høyesterett på kroner 5000.

Ærbødigst

Kjell Gunnar Bleivik

26. oktober 2005.

Underskrevet i 5 eksemplarer hvorav ett sendt retten, ett sendt Namsmannen i Moss og et sendt Riksadvokaten. Disse to siste på grunn av at DnB er meldt til politiet for ikke å etterkomme brev fra myndigheten med kopi til Riksadvokaten. At de nå i tillegg holder tilbake skriftlig bevis, er svært alvorlig. Namsmannen i Moss har dermed tatt omtvistet utlegg i ankende parts tomt. To beholdes av undertegnede. Bevis 1 er kun sendt retten.

Bemerk: Skannet side på grunn av underskrift.